

Taksim alanı yeşil alan davası başlamadan Dilekçe ile başvurmuştuk...

**Avukat
Senih
Özay**

**2. Kordon Cumhuriyet Bul. No :285 D:1
Alsancak / İzmir / Türkiye
Kordon (İzmir) V.D.57589230830
Tel : (+90) 232 421 00 96 - 95-94-92
Faks : (+90) 232
4210115
e-posta: avsenih@gmail.com**

**İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na
İSTANBUL**

Ekte gözüken Beyoğlu İlçesi, TAKSİM MEYDANI Yayalaştırma Projesi'ne ilişkin 17.01.2012 tasdik tarihli 1/5000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planı tadilatı kararınız 14.2.2012 tarihinde ilana çıkmakla, oğlum ve müvekkilim Osman Betal Özay'ın ve benim itirazımıza konu olmakla;

Askıya asılan işlem de ;

Tasdik Tarihi17.01.2012

İlçe BEYOĞLU

Mahalleler

Pafta

Ada

Parsel

Plan Türü Nazım İmar Planı

Plan Ölçeği 1/5000

Açıklamalar : Beyoğlu İlçesi, TAKSİM MEYDANI Yayalaştırma Projesi'ne ilişkin 17.01.2012 tasdik tarihli 1/5000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planı tadilatı.

İlana Çıkış Tarihi 14.02.2012

İlan Bitiş Tarihi 14.03.2012

Beyoğlu İlçesi Taksim Meydanı Yayalaştırma Projesi (10782K)" olmakla ;

Biz yasal sürede bu başvurumuzla itirazımızı yapıyor ve projenizin ulusal ve uluslar arası hukuka aykırılığını yineliyor, iptalini savunuyor ve talep ediyoruz.

Şöyle ki ;

Normlar hiyerarşisini, en tepede " insan ve doğa" altında, anayasa ve uluslararası hukuk, altında yasalar, altında tüzükler, altında yönetmelikler düzeninin unutulduğunu gördüğümüzü; dosyayı, plan notlarını, ekteki belgeleri tümünü inceleyerek, imar yasasının 8. maddesinin aritmetik yapısının anayasal haklara, yaşama hakkına, kamu yararına, planlama ilkelerine, şehircilik esaslarına velhasıl HUKUKA aykırı olmayacağını altını çizişimizi ve çizerken de bilim disiplinine göre yörenin tarihçesini, hukuk tarihçesini, bilmeye, dinlemeye kalkmamanızın kabul edilecek yanı yoktur.

Yani, Bir Hukümetin ; büyük, sansasyonel vizyonlu proje ihtiyacı var diyerek tutturduğu Mamaray, metro, köprü kanal vs derken sunduğu bu, Tarlabası Cumhuriyet bulvarı ve diğer giriş çıkışların yer altına alınması, daha önce yıkılmış olan Topçu kışlasının yeniden inşa edilerek alışveriş merkezi ve otopark yapılması ve bunun için 15 ay Taksim bölgesinin trafiğe kapatılması, gezi parkındaki ağaçların kesilmesi projesinin, paylaşılması mümkün değildir.

Prof. Dr. İhsan Bilgin' in deyişi ile rüküş ve mimari ve kent planlama israfkarı ve görgüsüz bulduğumuz bu projeye karşı itiraz ediyoruz...

Her iktidarın Taksime böylesi, cami gibi projelerden kendini alamamasını doğru bulmuyoruz.Çünkü Taksim, İstanbul'un merkezi olup farklı sınıfların, kimliklerin kuşakların, alt kültürlerin karşılaşma, görme, görülme mekanıdır ve trafik yerine yaya denilip geçilecek, anti mimari anti kentsel her türlü ideolojiyi ve klişeyi de görmediğimiz bir alan değildir.

Kaldı ki, Bu en büyük boşluğun yine trafik tarafından kalıcı bir şekilde işgal edildiği o zaman görülecektir. Çünkü Trafik seyir halinde olan araçların toplamı demek değildir.

Aksaray, Dolmabahçe bölgesini hatırlayarak Taksimi bekleyen sonucu yani dalış çıkış tünelli viyadüklü proje sonrası Taksimi değil bu günkü Trafik işgalli taksimi, düşünülen kütlelerin Peyzajı nasıl bozduğunu görerek, özler hale geleceğiz.

Öte yandan neden yıkıldığı garip olan topçu kışlasının yeniden tedavülden çıkmış inşaat tekniklerinin ve artizanal pratiklerin sırtına yüklenmiş önceki dönem inşaatı da ne uğruna olduğu anlaşılamayan hukuksuz projedir.

Bilimsel bölge kavramına, turizmsel önemli bölge kavramına, tarihsel niteliğinin önemine ve uygun plan gereksinimine, bir yere bir faaliyet planlandığında daracık parsel bina sınırları ile yetinenin başına bela geldiğini, onun komşu parseller,

komşu mahalleler, komşu yerler gözetilerek yapılmasının gerekmesine rağmen Türkiye'de bunu unutturmak için elden gelenin yapıldığını tekrar dönmeniz için hatırlatmaktayız. Otelci, alışveriş merkezci, otoparkçı Şirketlere yüzünüz dönük değil, insana, hemşehriye ve doğaya yüzü dönük bilim ve proje peşinde koşulmasını tavsiye etmekteyiz.

Ve de bu olgunun karşısında direnenin başına ağır hukuk düşeceğini de iletiyoruz.

Yani biz bu alanın mevzi plan anlayışıyla düzenlenemeyeceği, söz konusu yerin çok daha büyük bir alanın içinde diğer işlevlerle ilişkileri kurularak planlanması gerekirken parsel ölçeğinde ve proje bazında planlanmasının şehircilik, planlama ilkelerine uymadığı, planın, üst ölçekli makro plan politikaları ile tutarlı olarak, o planın alt ölçekli ayrıntılı planı olarak elde edilmesinin, planlama ilkeleri ve kamu yararı açısından çok daha doğru bir yaklaşım olacağı, söz konusu bütün çevresel etkilerini fiziksel olarak düzenleyecek bir planın söz konusu projenin alanı veya mülkiyeti ile sınırlı tutulamayacağı Beyoğlu İlçesi, TAKSİM MEYDANI Yayalaştırma Projesi'ne ilişkin 17.01.2012 tasdik tarihli 1/5000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planı tadilatının, planlama ilkeleri, şehircilik esasları ve kamu yararına uygun olmadığı görüşünü biz paylaşıyoruz; sizin de paylaşmanızı dava öncesi tavsiye ediyoruz.

-Projeye verilen izinlerin bütün bu kaygılardan uzak verildiği,

-Hazırlanan planların sadece imar mevzuatına uygun olmaları, o planların meşru olduğu anlamına gelmeyeceği

-Şirket aşklarına dayanılmaması gerektiğini savunuyoruz.

Öncelikle, Taksim Meydanı ve Çevre Düzenlemesi, tarihin en kapsamlı şehircilik projesi olarak 1936 yılında projelendirilmiştir. Rekreasyon ve kültür alanı olarak işlevlendirilen ve Taksim Meydan ve Gezisi adını alan düzenleme, yeşil alana ulaşım ve törenler için yapılan

merdivenler, küfeki taşından yapılan duvarlar, balüstradlar, teraslar, yaya yolları ve meydana erişen cadde düzenlemeleri ile bir kentsel kültürel peyzaj çalışmasıdır ve günümüzde korunması gereken bir kültür varlığı, bir kültür mirası değeri taşımaktadır. Taksim meydanı yapılırken Avrupa kentlerindeki neobarok meydanlar örnek alınmıştır. Bu kentlerde meydana erişen bu caddelerin çoğu yayalaştırılmıştır ya da çok sınırlı bir trafiğe izin verilmiştir. Dolayısı ile günümüzdeki eğilim bu tür meydanlara açılan caddeleri otoyola çevirmek değil, yaya yolu ile bağlantılı kültürel yönetim planlaması yapmayı gerektirmektedir.

Askıya çıkan plan tadilatı ise, yasada yer alan "yönetim planındaki bütünlüğü dikkate alma" zorunluluğunu göz ardı etmekte, tarihsel topografyanın tümüyle değiştirilmesine, mekansal ilişkilerin ve kullanım işlevlerinin ayrışmasına yol açacak bir düzenlemeye meydan vermektedir.

Bu projenin adı Taksim yayalaştırma projesi olmasına rağmen, planda gösterilen çizimlerin ve Belediyenin web sitesinde yayınlanan video, animasyon ve diğer görsellerin yayalaştırma ile hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Belediyenin bu projeyi tanıtan filminde sadece araçların dolaşması izlenmektedir. Yayalar ise bembeyaz bir meydanda amaçsızca yürüyen minik lekeler gibi görünmektedir. Yani projenin reklam filminde bile yayalara oturma bankı reva görülmemiştir. Tek yeşil alanı elinden alınmış, oturup soluk alabileceği tek bir ağaç bile bırakılmamıştır. Yabancı veya yerli bir yaya, dünyanın en önemli kültürel ve tarihi miraslarından biri olan Taksim meydanını amaçsızca dolaşarak mı yaşayacak ve hissedecektir? Bunun cevabı hayır ise, yayalara sunulan hizmet ve kolaylık nedir? Madem bu bir yayalaştırma projesi neden reklam filmi ve de projenin bütünü, araçların daha rahat ve kesintisiz seyretmesi önceliği ile tasarlanmaktadır? Bu araçların o meydana yayaları taşıdığını düşündüğümüzde, yayaların yararına olan bir proje; bütün yolları yeraltına alınan

Taksim meydanına çıkmak isteyen birinin, bu basit isteği için gereksiz yere kat kat merdivenler, asansörler çıkması mıdır? Yeraltındaki yolcu indirme bindirme noktalarının karanlık, sevimsiz, izdiham yaratan yerler olacağı Haşim İşcan Geçidi'ne, Zincirlikuyu'ya bakarak çok rahat öngörülebilir.

Öncelikle meydana açılan trafik yeraltına alınırken meydanın delik deşik edilmemesi gerekir. Meydanın meydan özelliğini korumak için, meydanın dokusunun bozulmamasına dikkat edilmelidir. Tam meydanın kenarına gelip büyük istinat duvarlarıyla dik bir şekilde meydanın altına girmek, büyük oyuklar yaratmak günümüzün çağdaş meydan düzenlemesine uygun uygulamalar değildir. Bu uygulama şehir düzenlemesini hiç bilmeyen ülkelerde bile mazur görülemeyecek bir hatadır. Meydana açılan yolların yeraltına alınmasıyla oluşacak devasa yarıklar, Taksim meydanının topografyasında ciddi izler bırakacak ve meydanın meydan olma özelliği ortadan kalkacaktır. Taksim'e çıkan caddelerinin hepsi on metreyi bulan yüksek istinat duvarlarının arasından dalış tünelleri ile yer altına inecek ve bu yarıkların yapımı esnasında kenarda tek tük kalmış ağaçlar da kesilecek, kaldırımlar ortadan kalkacaktır. Yayalaştırma projesi, yayaları öyle düşünmektedir ki! yayalara, karşıdan karşıya geçebilmesi için yüzlerce metre yürüyerek dalış tünellerinin bitimine kadar efor harcamaları zorunluluğu getirmektedir. Bunun örnekleri Çağlayan'daki yeni adliyenin önündeki düzlükte ve Maçka'daki, Beşiktaş'taki dalış tünellerinde görülmektedir.

Taksim meydanında yapımı planlanan bu düzenleme 1993 yılında İstanbul koruma bölge kurulu tarafından alınan bir kararla SİT Alanı ilan edilen Beyoğlu sınırları içinde kalmaktadır. SİT Alanı kavramı, yalnızca yapıları değil, bir bütün olarak o bölgede yapılan, tarihi ve mimari olarak anlam taşıyan düzenlemeleri de kapsamaktadır. Bu yayalaştırma projesi ile, SİT Alanı'nın ayrılmaz bir parçası olan tarihsel mekansal topografyaya sahip Taksim Meydanı tahrip olacaktır.

Örneğin Gümüşsuyu Caddesi yok olacaktır. Ağaçlar kesilecek, cadde bütünüyle bir yarık halinde dalış tüneline dönüşecektir. Bu tünele ulaşan rampaların uzunluğu en az yetmiş metreyi bulacaktır. Kültür mirası olarak tescilli yapıların önünde beton kazıklarla inşa edilen ve yüksekliği on metreyi bulan istinat duvarları ve parapetler inşa edilecektir. Yiğma taşıyıcı sisteme sahip bu yapıların zarar görme olasılığı da bulunmaktadır.

Koruma Kurulu tarafından alınan karar, o tarihte, insan yapımı çevre düzenlemesini, yeşil alanları, bitkisel varlıkları da bütünlüğü içinde değerlendirmek suretiyle koruma kapsamına almış olmasına rağmen, dilekçeye konu plan tadilatına onay veren Koruma Kurulu kararının, Taksim Meydan'ı bir bütünlük içinde değerlendirmeyerek, bir kültür mirasının delik deşik edilerek ortadan kaldırılmasına göz yumması anlaşılır gibi değildir. Koruma kurulu kararının, Taksim Meydanı bir bütün halinde, o tarihte korunacak bir değer olarak görmesine rağmen, 04.01.2012 tarihli onay kararı ile artık bu Meydanın korunmaya değer olmadığına hangi saiklerle karar verdiği izah edilmelidir. Dolayısı ile Taksim Meydandaki ağaçlar, bitkiler, yeşil alan düzenlemeleri, cadde düzenlemeleri, Meydanın dokusu kültür varlığının ayrılmaz parçalarıdır.

Sonuçta, Taksim Meydanı ile söz konusu olan doğal bir ormanlık alan veya doğal SİT Alanı değil, kentsel tasarım amaçlarıyla oluşturulmuş topografyası, caddeleri, yeşil alan düzenlemeleri ile bir kültürel peyzajdır. İnsan eliyle yaratılmış olan alanlara da kültürel peyzaj adı verilmektedir.

Türkiye'nin de taraf olduğu sözleşmelere göre ICOMOS ve UNESCO tanımları aşağıdadır:

"Bir Dünya Mirası olarak "kültürel peyzaj" terimi, uluslararası uzmanlar toplantısında uzun ve yoğun buluşmaların ardından yerleşik hale gelmiştir. Bu uzmanlar, nihayetinde; "kültürel peyzaj"ın kültürel varlık olduğu ve doğa ile insanın ortak çalışmasının bir temsili olduğu; insan topluluğunun ve

yerleşkelerinin zaman içinde evriminin bir illüstrasyonu olduğu, içeride ve dışarıda birbirini izleyen sosyal, ekonomik ve kültürel güçler ve doğal çevrenin fiziksel sınırlamaları ve imkanlarının etkisi ile tasarlanmış olduğu şeklindeki tanım üzerinde hemfikir oldular.

"Kültürel peyzaj" kavramı iki ana kategoriye ayrılabilir. Birinci kategori "açık bir şekilde, insan tarafından amaçlı bir şekilde yaratılan ve tasarlanan peyzaj olarak tanımlanabilir" şeklindedir. Bu, bahçe ve park peyzajlarından denizin bıraktığı alanlara kadar geniş bir yelpazede görülebilir. İkinci ana kategori ise "organik olarak evrimleşmiş peyzaj" olarak adlandırılır. Bu, kendi doğal çevresine yanıt olarak ve onunla ilişki içinde bugünkü şeklini almış olan peyzajdır."

Taksim Meydan'ın yalnızca Türkiye için değil, dünyanın en önemli kültür miraslarından biri olarak kültürel bir peyzaj olduğu aşikardır. Taksim Meydanı, bütün dünyadan, farklı ülkelerden insanların yolunun bir şekilde geçtiği ve her geçenin mutlaka en azından bir anı fotoğrafı çekmeye değer bulunduğu, önemli bir tarihi dokudur. Bu dokunun, dünyanın en önemli kültür mirasının siyasi nedenlerle paramparça edilerek ortadan kaldırılmak istenmesi, tarihsel bir hatadır, kabul edilemez.

Meydanın tarihsel işlevi yalnızca fiziksel varlığı ile sınırlı kalmamakta, törenler, gösteriler, bayramlar için bir kullanım işlevi ile tanımlanmaktadır. Askıya çıkarılan bu plan tadilatı ile Taksim Meydanı ve Çevre Düzenlemesi'nin bu öngörülen önemli işlevi de kesintiye uğramaktadır. Meydanın girişleri, erişim noktaları kalabalıklar açısından sıkışmakta ve tehlikeli birer uçuruma dönüşmektedir. Bu alanda bir daha kültürel faaliyetler, toplantı, tören düzenlenemeyecek, düzenlendiğinde, bu baştan sona sorunlu tasarım, yüzlerce hatta binlerce insanın ölümü riskini de taşıyabilen bir ucubeye dönüşecektir. Bu planın kesinleşmesi ile Taksim Meydanın bu tarihsel işlevi de sona erecektir. Oysa ki günümüzde kültürel mirasın korunması ile ilgili Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler, mekanların ve meydanların,

kullanım işlevleri, kültürel değeri, tarihi konumu ve sosyal boyutları ile bir bütünlük içinde değerlendirilmesini öngörmektedir.

Bu plan tadilatı ile Taksim meydanı ile caddelerin bütünlüğü ve ilişkisi ortadan kalkacak, araçları sınırlandırmak yerine bir otoyol kavşağı kentin merkezine taşınmış olacaktır. Kamusal alan, ulaşım ve kentsel tasarım ve binaların ilişkisi tahrip olacaktır. Bu düzenlemenin, işlevleri ilişkili olarak tanımlanan bir kentsel tasarım projesi olmadığı, sadece araçlar için hazırlanmış olduğu, yayaları zerre kadar gözetmediği ortadadır. Yayalar bunu anladığında ise, Taksim meydanı geri dönülemez bir şekilde yıkılıp dökülmüş, zavallı bir alana dönüşmüş olacaktır.

Bu projenin, çevresel etkilerinin değerlendirilmeden yürürlüğe konmaya çalışılmasının en önemli örneği DEPREMDİR. Bilindiği gibi İstanbul, birinci dereceden deprem kuşağının ortasındadır. 1999 depreminde yıkılan binaların ve sarsılan halkın, deprem korkusunun hala ilk günkü kadar canlı olduğu gözetilmeden, depreme uygun kent planlaması yapmak yerine hala deprem riski en yüksek olan düzenlemeler yapılmaktadır. Büyükşehir Belediye Başkanına, mimarlarına, mühendislerine sormak gerekir; o dalış tünellerinin altında olan otobüs duraklarında yığılan halk, bir deprem anında canlı canlı gömülmeyecek midir? Yayalaştırma projesi dediğiniz proje insan ve yaya hayatını ölüm tehlikesi ile baş başa bırakmak mıdır? 1999 depreminden sonra deprem vergisi adı altında halktan toplanan paraların, duble yollara harcandığını açıklarken, olası bir depremde Taksim dalış tünellerinde hayatını kaybeden insanların yakınlarının karşısına da aynı fütursuzlukla çıkılabilecek midir? Göz göre göre deprem kuşağında olan bir kentin halkını, rant uğruna ölüm tehlikesine atmaya hiçbir siyasi hareketin hakkı yoktur, olamaz. İnsan hayatının korunması gereken en değerli varlık olduğu, ilkel kabileler tarafından bile kabul ve takdir edilir.

Kaldı ki deprem esnasında yerin üstünde kalan insanlar bile açılan derin yarıkların içine düşme tehlikesi ile karşı karşıya kalacaktır. O hengamede insanların toplanacak açık alana ihtiyacı varken açık alanı bir ölüm çukuruna dönüştürmek, ölüme davetiye çıkarmaktan başka bir amaca hizmet etmez.

Ayrıca, Taksim meydanı, İstanbul'un en sıkışık bölgesi olan Beyoğlu'nun nadir geniş ve açık alanlarından biridir. Modern ve halka saygılı şehir düzenlemeleri, afet olasılıkları göz önünde bulundurularak yapılır. Olası bir afet anında Beyoğlu'nda, halkın tek sığınacağı açık alan olan Taksim Meydan'ın ortadan kaldırılmaya çalışılması hiçbir şehircilik ilkesi ile bağdaşmaz. Aksine daha fazla açık alan, park ve meydan yaratılmaya çalışmak gerekirken, böylesi stratejik önemi olan Taksim Meydan'ın yarıklarla delik deşik edilerek ortadan kaldırılması hangi akla hizmet eder anlaşılması mümkün değildir. Sırf deprem riski nedeniyle bile bu projenin iptali gerekmektedir.

Bu alan, mevzi plan anlayışıyla düzenlenemez. Söz konusu projenin çok daha büyük bir alanın içinde, diğer işlevlerle ilişkileri kurularak planlanması gerekirken parsel ölçeğinde ve proje bazında planlanmasının şehircilik, planlama ilkelerine uymadığı, planın, üst ölçekli makro plan politikaları ile tutarlı olarak, o planın alt ölçekli ayrıntılı planı olarak elde edilmesinin, planlama ilkeleri ve kamu yararı açısından çok daha doğru bir yaklaşım olacağı, söz konusu projenin bütün çevresel etkilerinin değerlendirilmesi gerektiği, bu nedenlerle de TAKSİM MEYDANI Yayalaştırma Projesi'ne ilişkin 17.01.2012 tasdik tarihli 1/5000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planı tadilatının, planlama ilkeleri, şehircilik esasları ve kamu yararına uygun olmadığı görüşündeyiz.

1992 Haziran ayı sonunda, Rio De Janeiro'da (Brezilya), gelişme ve çevre üzerine Uluslar Konferansı, çevre konusunda Devletlerin hakları ve sorumlulukları kavramını iletmeye

yarayan bir beyanı kabul etmiştir ("Çevre ve gelişim üzerine Rio'nun beyanı", A/CONF.151/26 (Cilt 1)). Bu beyanın "10 ilkesi" aşağıdaki şekilde kaleme alınmıştır:

"Çevresel sorunları yorumlamanın en iyi şekli ilgili tüm vatandaşların gereken seviyede katılımını sağlamaktır. Ulusal seviyede, her biri kişi karar alım sürecine katılma olanağına ve kendi ortaklıklarında tehlikeli faaliyetler ile ilgili bilgiler buna dahil, kamu yetkililerinin elinde bulundurdukları çevresel bilgilere giriş hakkına uygun şekilde sahip olmalıdır. Devletler, bilgileri onların emrine vererek kamu katılımı ve duyarlılığını teşvik etmeli ve kolaylaştırmalıdır. Adli ve idari kararlara fiilen katılım, özellikle telafi ve başvurular sağlanmalıdır."

Rio'nun beyanının 10 ilkesinin uygulanmasının 25 temmuz 1998 tarihinde kabulü ile (Bilgilere giriş, karar sürecine kamu katılımı ve çevre konusunda yargıya giriş sözleşmesi) 30 ekim 2001 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

İtirazcı - Başvurucu olarak Osman Betal Özayın, orada hukuk fakültesini bitirdiği, orada stajını yaptığı, orada evlenip oturduğu, orada avukatlık faaliyetinin bulunduğu;

İtirazcı başvurucu olarak, benim, itiraz konusu işleme, çocukları buradaki evlerinde, ofislerinde, ziyarete gelme kalma huyu ile, tam yörede 1 Mayıs katliamında ölümden zor kurtulmuş bir çevre ve insan hakları aktivisti bir Avukat olarak, güncel objektif- makul- aktüel menfaatimiz olduğu herhalde su götürmez.

Ki, artık AİHM ' de de 'Mağdur' kavramı, günümüz yaşam koşulları ışığında geliştirici bir şekilde yorumlanır ve gereksiz şekil şartlarına bağlı olmaksızın uygulanır (Gorraiz Lizarraga ve diğerleri/Ispanya, no. 62543/00, § 38, AİHM 2004-III). Mahkeme, mağdur sıfatına ilişkin sorunu, başvurunun esasına ilişkin yaptığı incelemeyle birlikte değerlendirebilir .

(Siliadin/Fransa, no. 73316/01, § 63, AIHM 2005-VII).

Ve, Söz konusu eylem veya ihmal başvuru doğrudan etkilemiş olmalıdır

(Amuur/Fransa kararı, 25 Haziran 1996, 1996-III, § 36).

Ve bazı durumlarda Mahkeme, doğrudan bir müdahalenin mağduru olmayan; fakat "potansiyel" mağdur niteliğinde olan kişilerin başvurusunu da kabul etmiştir. Bu konuda özellikle Almanya'da telefonların dinlenmesine ilişkin (Klass ve diğerleri/Almanya, 6 Ekim 1978, seri A no. 28, § 34), suçluların iadesine dair (Soering/Birleşik Krallık, 7 Temmuz 1989, seri A, no. 161), doğum yapma yaşında olan kadınlara kürtajla ilgili bilgilerin ulaştırılmasını sınırlandırıcı tedbirler konusundaki kararlara (Open Door ve Dublin Well Woman/İrlanda, 29 Ekim 1992, seri A no. 246-A, § 44) bakılabilir. Buna karşılık, şüphe veya varsayımlar mağdur sıfatını elde etmek için yeterli değildir (resmi olarak herhangi bir sınıra götürme kararının olmadığı durum Vijayanathan ve Pusparajah/Fransa, 27 Ağustos 1992, seri A no. 241-B, § 46; bir parlamento raporunda belirtilen iddialar: Fransa'daki Yehova Şahitlerinin Hıristiyan Federasyonu/Fransa (déc.), no. 53430/99, AIHM 2001-XI; başvuru şirkete verilecek muhtemel para cezası: Senator Lines/A.B. Devletleri (déc.), no. 56672/00, CEDH 2004-IV).

Eğer bir başvuru, iddia ettiği ihlalden kişisel olarak kısmen sorumlu ise, bu durumdan mağdur olduğunu ileri süremez (Paşa ve Erkan Erol/Türkiye kararı, no. 51358/99, 12 Aralık 2006).

Eğer doğrudan mağdurla başvuru arasında kişisel ve özel bir bağ mevcutsa, Mahkeme, dolaylı mağdur kabul edilen başvuru bireysel başvurusunu kabul etmektedir. 2. madde ile ilgili olarak, mağdurun eşinin başvurusunun (McCann ve diğerleri/Birleşik Krallık, 27 Eylül 1995, Seri A no. 324) ya da ölmüş bir kişinin yeğeninin başvurusunun kabul edilmesi konusunda (bkz. Yaşa/Türkiye, 2 Eylül 1998, 1998-VI, § 66); 3. madde ile ilgili olarak, gözaltında iken kaybolan bir kişinin annesinin başvurusuna

bkz (Kurt/Türkiye, 25 Mayıs 1998, 1998-III). Ancak, kaybolan bir şahsın kardeşi mağdur sayılmamıştır (Çakıcı/Türkiye kararı [BD], no. 23657/94, §§ 98-99, AİHM 1999-IV).

6. maddenin 1. fıkrasıyla ilgili olarak (mahkemelerin tarafsızlığı), vefat eden eşin şeref ve onurunu koruma hakkına ilişkin olarak bkz. Brudnicka ve diğerleri/Polonya, no. 54723/00, §§ 26 ve son, AİHM 2005-II; yargılamanın uzunluğu ve hakkaniyete uygunluğu ile ilgili olarak bkz. Marie-Louise Loyen ve Bruneel/Fransa, 5 Temmuz 2005, no. 55929/00.

Sözleşme'nin 6. maddenin 2. fıkrası ile ilgili olarak, masumiyet karinesinin ihlalinden dolayı mağdur olan sanığın dul eşi konusunda bkz. Nölkenbockhoff/Almanya, 25 Ağustos 1987, Seri A no. 123, § 33; 10. maddeyle ilgili olarak, ölmüş bir başvurucunun eşinin menfaati ile ilgili olarak bkz. Dalban/Romanya [BD], no. 28114/95, § 39, AİHM 1999-VI. Ancak, çok istisnaî durumlar hariç (Camberrow MM5 AD/Bulgaristan (déc.), no. 50357/99, 1 Nisan 2004

1992 haziran ayı sonunda, Rio De Janerio'da (Breziya), gelişme ve çevre üzerine Uluslar Konferansı çevre konusunda Devletlerin hakları ve sorumlulukları kavramını ilerletmeye yarayan bir beyanı kabul etmiştir (« Çevre ve gelişim üzerine Rio'nun beyanı », A/CONF.151/26 (Cilt 1)). Bu beyanın « 10 ilkesi » aşağıdaki şekilde kaleme alınmıştır : Hatırlatırız.

« Çevresel sorunları yorumlamanın en iyi şekli ilgili tüm vatandaşların gereken seviyede katılımını sağlamaktır. Ulusal seviyede, her biri kişi karar alım sürecine katılma olanağına ve kendi ortaklıklarında tehlikeli faaliyetler ile ilgili bilgiler buna dahil, kamu yetkililerinin elinde bulundurdukları çevresel bilgilere giriş hakkına uygun şekilde sahip olmalıdır. Devletler bilgileri onların emrine vererek kamu katılımı ve duyarlılığını teşvik etmeli ve kolaylaştırmalıdır. Adli ve idari kararlara fiilen katılım özellikle telafi ve başvurular sağlanmalıdır. »

Rio'nun beyanının 10 ilkesinin uygulanmasının 25 temmuz 1998 tarihinde kabulü ile (Bilgilere giriş, karar sürecine kamu katılımı ve çevre konusunda yargıya giriş sözleşmesi) 30 ekim 2001 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Buna göre;

1.Çevreyi koruma gerekliliği özellikle hesaba katılarak, ek protokolünün I maddesi ile ve İnsan hakları Avrupa sözleşmesinin 2,3 ve 8ci maddeleri ile garanti altına alındığı gibi kişilerin gayrimenkullerinin , fiziksel bütünlüğünün , aile ve özel hayatının, sağlığının, hayatının uygun korunmasının sağlanması ;

II.Tercihen anayasal seviyede , ulusal yasama yetkisinde Devlet için objektif zorunluluğu oluşturan temiz, yaşar bir çevrenin insanlığın hakkı olduğunun bilinmesi ;

III.çevresel bilgilere, karar sürecine kamunun katılımı ve çevre konusunda mahkemeye girişin Aarhus Sözleşmesi tarafından tanınmış kişisel dava haklarını garantilemek.

Ki, bu durumda rakip menfaatlerin karşılaştırılmasını gerçekleştirdikten sonra bu verilen müsaadenin kamu yararına (ibidem) hiçbir şekilde uygun olmadığını kararlaştırmak için çevre ve yaşam haklarını isteyenlerin gerçek yararlarına dayanmıştır.

Bir devletin çevresel ve ekonomik siyasal karmaşık sorunları karara bağlayacağı durumlarda, karar sürecinin, söz konusu çeşitli rakip çıkarlar arasında doğru dengeyi kurmayı bu şekilde sağlayacak ve kişisel haklar ve çevreye zarar verebilecek etkileri önceden değerlendirecek ve önleyecek şekilde, uygun inceleme ve anketlerin gerçekleştirilmesini kapsamalıdır (yukarıda 128'de belirtilmiş Hatton ve diğerleri).

Kamunun bu incelemelerin sonuçlarına ve de maruz kaldığı tehlikenin değerlendirilmesini sağlayan bilgilere katılımının önemi tartışılmaz (bakınız, mutatis mutandis, Guerra ve diğerleri c. İtalya, 19 şubat 1998 tarihli karar, Alıntı 1998-1, sayfa 223, & 60, ve McGinley ve Egan c. Birleşik Krallık, 9 haziran 1998 tarihli karar, Alıntı 1998-III, sayfa 1362, & 97).

Ve nihayet, ilgili kişiler karar sürecinde kendi çıkarlarının veya gözlemlerinin yeterince hesaba katılmamış olduğunu saptadıkları takdirde, mahkemeleri tüm eksiklikler veya eylemler veya kararlarla ilgili bir başvuruda bulunma hakkına sahip olabilmelidirler (bakınız, mutatis mutandis, Hutton ve diğerleri, yukarıda & 127'de belirtilmiştir).

Olayımızda Taksim proje izninin verilmesi kararından önce uzun süreli bir inceleme ve anket yapılmış mıdır ? Hayır. Çevre ile ilgili kanunun [10.cu](#) maddesine uygun olarak etkili bir inceleme gerçekleştirilmiş midir ? Hayır.

Bölge halkını bilgilendirmek amacı ile bir toplantı düzenlenmiş midir ? Hayır.

Çevre hakkı ve yaşam hakkı ile ilgili devletin pozitif yükümlülüğüne dayanmaktayız. Ki, Etkili inceleme ve diğer raporların sonuçlarına bakarak, izin genel çıkarlara uygun olmadığını savunuyoruz.

Dilekçe sahipleri olarak özel ve ailevi hayatlarımıza saygıyı garantilemek hakkının ihmal edildiğini de düşünüyoruz.

Sonuç olarak , Açıkladığımız nedenlerle, Beyoğlu İlçesi, TAKSİM MEYDANI Yayalaştırma Projesi'ne ilişkin 17.01.2012 tasdik tarihli 1/5000 ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planı tadilatı kararınız 14.2.2012 tarihinde ilana çıkmakla, oğlum ve müvekkilim Osman Betal Özay'ın ve benim itirazımıza konu olmakla;

- özel ve ailevi hayatlarımıza saygıyı garantilemek hakkı adına
- izin genel çıkarlara uygun olmadığını savunarak,
- Çevre hakkı ve yaşam hakkı ile ilgili devletin pozitif yükümlülüğüne dayanmakla,
- kamu yararına hiçbir şekilde uygun olmadığı görüşümüzle,

- maruz kalacağımız tehlikenin farkında olarak, değerlendirilmediğini savunarak,
- Devlet için objektif zorunluluğu oluşturan temiz, sağlıklı yaşar bir çevrenin insanlığın anayasal, AİHS 'ne dayalı hakkı olduğunu ileri sürerek,
- Rio'nun beyanının (Bilgilere giriş, karar sürecine kamu katılımı ve çevre konusunda yargıya giriş sözleşmesi) üzerinden ;
- güncel objektif makul aktüel menfaatımız olduğu için,
- Hazırlanan planların sadece imar mevzuatına uygun olmaları, o planların meşru olduğu anlamına gelmeyeceği için,
- Şirket aşklarına dayanılmaması gerektiğini savunduğumuz üzere
- düşünülen kütlelerin Peyzajı nasıl bozduğunu görerek, özler hale geleceğimize inandığımız için,
- Yani, Bir Hukümetin ; "büyük, sansasyonel vizyonlu proje ihtiyacı var " diyerek tutturduğu Marmaray, metro, köprü kanal vs derken sunduğu bu, Tarlabası Cumhuriyet bulvarı ve diğer giriş çıkışların yer altına alınması, daha önce yıkılmış olan Topçu kışlasının yeniden inşa edilerek alışveriş merkezi ve otopark yapılması ve bunun için 15 ay Taksim bölgesinin trafiğe kapatılması, gezi parkındaki ağaçların kesilmesi projesinin, paylaşılması mümkün değildir.

Prof. Dr. İhsan Bilgin' in deyişi ile rüküş ve mimari ve kent planlama israfkarı ve görgüsüz bulduğumuz bu projeye karşı itiraz ediyoruz

Osman Betal Özaya vekaleten ve

Kendi adına asaleten Senih Özay